2 JUSTIME-MORNING STAR.

PUBLISHED AT MANEPY, CEYLON, TWICE EACH MONTH, AT TWO SHILLINGS A YEAR, PAYABLE IN ADVANCE.

யகம். புத்தகம், சஞ்சிகை மி.] கூஅாருகம் இல. வைகாசி மு. உஉ. வ. வியாழக்கிழமை.—Thursday, May 22, 1851. [Vol. XI. No. 10.

TERMS OF THE PAPER

For each copy, two shillings a year—PAVABLE IN ADVANCE.
To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy,

To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, exclusive of postage—four shillings a year. The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by fine subscribers' uniting their subscriptions and remitting them together in a subsele pound note. The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continents may receive the paper at four shillings a year, their papers having to be sent by mail, and a postage of one penay, being perpaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be reside the inserted at the rate of 3 shillings a square, and for less than a square 2 shillings. At this rate each advertisement will be published in two successive papers, it so desired by the advertiser.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attending the should be post paid to receive attending the sent page of the chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive atten-

JAFFNA-THE MISSIONARIES. POINT PEDRO-E. L. LAVARD, Esq. CATTAVELY-Mr. J. WHITE TRINCOMALIE-Rev. J. WALTON. COLOMBO-MESSES, P. B. FERNANDO & SON. KANDY-MR. L. LAWTON. TRANQUEBAR-Mr. JEDDIDIAH ADAMS. BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS, MADURA—Rev. C. F. MUZZY. ISLE OF FRANCE-Mr. GEORGE COE.

விசுவாசிகளுக்குண்டாகிய ஆறுதல். ஏசாயா, டூசு. அதி. எ, அ. வசனம். "கொஞ்ச ரிமிஷம் உன்வனக் கைவிட்டோம் ஆறுல் மகா உருக்க இரக்கங்களினுல் உன்வனச் சேர்ப்போம்." " கோஞ்சப்போதரன கோபத்தீயிலே கம்முடைய முகத்தை ஒரு ரிமிஷம் உனக்கு மறைத்தோம் ஆ ஞல் நித்திய கிருபையால் உனக்கிரங்குவோமென் கர்த்தராகிய உன் மீட்பர் சொல்லுகிறுர்.'

இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் கர்த்தர் தமது தீர்க்கதரி சியாகிய ஏசாயாவைக்கொண்டு இரட்சகர் பிறக்க ஏறக்குறைய, எளகு, வருஷங்களுக்குமுன் யூதேயா வின் இராசாக்களாகிய ஊசியா, இயோத்தாம். ஆ காஸ், ஏசேக்கியா என்பவர்களுடைய காலத்தில் கூறப்பட்டிருந்தாலும் அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தில் அடங்கிய இந்த அதிகாரம் சுவிசேஷ் சபையின் லிஸ்தாரமான பெருத்தமையும் அந்தப் பெருத்தலு க்கு விரோதமாக அனேகவிதமான சத்தாரக்கள் எ ழம்பிப் பலவித தன்பங்களைச் செய்துர் கர்த்தர டைய சபை சகல சத்தருக்களின் குருமங்களினி குறு மகிமையாய் இரட்சிக்கப்படுமேப்பைதையாத் திரமல்ல, அந்தத் திரச்சபையின் அவயவங்களா திய விகவாசிகளுக்கு உண்டாகும் துன்பங்களிலும் இத்தட்டுகளிலும் இருந்து அவர்கள் மசிமையாய் இ **ரட்**சிக்கப்படுவார்களே ன்பதைத் தெளிவாய்த் தே ரியக்காட்டுதாகையால், இந்த அதிகாரத்திலடங்கிய ய தேவவாக்குத்தத்தம் காந்த்தரை உறதியாய்ப் பற் றிக்கொண்டிருக்கும் வெடுவாரு மேய்விசுவாசிகளு க்த மிதந்த ஆறுதலையும் தேறுதலையும் தருகிறதா யிருக்கிறதுமன்றி இராசனுசிய தாவீதென்பவர் "இ க்கட்டும் நேருக்கமும் என்வைப் பிடித்தது. ல் உம்முடையே கூற்பணகள் என் மனமகிழ்ச்சி ஏன்பதுடோலை, சங்கீதம், ாயகூ. ாசுடு. வசுனம். ஆம் மெய்யாகவே விசுவாசிகளுக்கு இக்கட்டும் தி ன்பமும் கேரிடும்போது பசாபசனுடைய கிருபையு ள்ள வாக்குத்தத்தங்களும் அவர் மணிதர்களுக்குத் ள்ள வாககுத்தத்தியக்கும் அம்மைப் பற்றிக் செய்துவருகிற உபகாரங்களும் தம்மைப் பற்றிக் கொண்ட விசுவாசிக்கள் எவ்வளவு ஆச்சரியமான பிரசுபரமாக மீன்படு இரட்சிச்சிறுரென்பதையும் ஈம க்குத் தெரியக்காண்பிக்கிற அவருடைய பரிசுத்த வேதாகமம் ஒவ்வொரு மெய்விசுவாசிகளுக்கு மிகு எவதாகம்ம ஒவ்வொரு மேயவ்சுவாசு நேத்த மஞ் ந்த மன மகிழ்ச்சியும் அனேகமாயிரம் போன் வெள்ளியைப்பார்க்கஅதிகமேன்மையுடியிருக்கிற கூ. திருச்சபைக்கு இவ்வுலகத்தில் ஆசிமுதற்கோ ண்டு இவ்வுலகத்தின் தம்பிராணும் அவன் புத்திர இலும் அனோகவிதமான தன்பங்களும்உபத்திரவங் களும் பேரிட்டும் அதை முனத்துவகும் இவகும் களும் கேரிட்டும் அலைகளெல்லாவற்றையும் செ யமாய் வென்று வெற்றிசிறந்து மேசியாவின் செங் கோல் உலகமேற்கும் ஒங்கி வளர்ந்த பிரகாசித்த வருமாப்போல் கர்த்தரை. உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொ ள்ளும் விகவாசிகளுக்கு இவ்வுலகத்தில் அனேகம்

ளூடைய பரம தகப்பனிடத்தில் ஒப்புவித்து அவர் செய்திருக்கிற அறுதலான வாக்குத்சத்தக்கண உ றதியாய் ஈம்பி மிதர்த தாழ்மையுள்ள போறமை யுடன் காத்த அவளலான மமைகிழ்ச்சியை அ டைகிருர்கள். ஆகையால் கிருபையுள்ள கர்த்தர் தாம் குறித்தகாலத்தில் அவர்களுடைய ஈம்பிக்கை க்கம் உறகியான விசுவாசத்துக்கும், யாதோரு பழ தில்லாமல் தமது அன்புள்ள வாக்குத்தத்தத்தின்ப டியே அவர்களுக்கு இரங்கி அவர்களுடைய எல்லா வித அண்பங்களிலும் இக்கட்டுக்களிலும் இருந்து மீ ண்டிரட்சிக்கு அவர்களின் சத்தருக்கவள வெட்கு ணை முடாகத்த அணிகளான சுறதாற்கூடின் வோட்டு ம்படி செய்கீறுர். ஆணல் அவிகவாசிசளூக்கும் கர் த்தரை அறியாத ஸிக்சிரசு தொழம்பர்களுக்கும் இப் பேர்ப்பட்ட சலாத்தியம் உண்டோ? இல்லவேஇ ஸ்லை. அவர்கள் இவ்வுலக ஐகவரியத்திணுல் எவ் வளவு செருக்கடைந்திருந்தாலும் அவர்களுடைய அழிவுள்ள ஐகுவரியத்தினும் விக்கிரகத்தினையம் அகேகவித கேட்டுக்குள்ளாகி கர்த்தமை அறியாக அறியாமையினுலேயும் சக்கேகத்தினுலேயும் பிடி யுண்கப்பட்டு தங்களுடைய அபத்திலம் இக்கட்டி ஆம் தங்களின் ஐசுவரியமாவத் அவ்வத விக்சிரக மாவத் தங்களை மீண்டு இரட்சிக்கும் என்றெண்ணி யகருத்துக்குவிரோதமாய்இப்பூமியில் இதக்கும் வரை க்கும்யாதோரு அமைச்சலும் இல்லாமல் கடச்யில் பராப்கனுடைய கோபத்துள்ளாகிறதமன்றி அன் புள்ள இரட்சகரின் புண்ணியபலன்களுக்குப் பங் கற்றவர்களாகித் தங்கள் உலக தம்பிராஞசிய ப சாசினுடைய நித்திய வேதவனக்கு அவர்கள் பங் காளியாகிறுர்கள். " கொஞ்சப்போதிலே உன்ணக் கைவிட்டோ

ம் ஆனுல் மகா உருக்க இரக்கங்களினுல் உன்னை ச் சேர்ப்போம்" என்சிறுர். போன்வனப் புட்மிட புடமிட மாற்று உசருமாப்போல கர்த்தர் தமது விக வாசிகளை உபத்திரமேன்னுஞ் சூவாயிலே புடமி டுகிறதினுல் அவர்களின் தேவபத்தியும் அவர் கள் கர்த்தர்பேரில்வைத்த ஈம்பிக்கையும் எவ்வள வுங் துறைந்துபோகாமல் மென்மேலும் விர்த்தியா க்கிக்கொண்டு வருகிறதுர் தவிர அவர்கள் கர்த்தர் போரில்ஸவைக்கும் விசுவாசத்தில் அதிகமாய் வேளு ன்றி தங்கள் அருமையுள்ள இரட்சகருடைய திருஇ ரத்தத்தால் மீட்கப்பட்ட உத்தம விசுவரசிகளின் வார்கையில் சேர்ந்து, இகத்திலும், பரத்திலும், செ ல்வங்களை அனுபவிக்கிறுந்கள். திஷடாந்திரமாக இயாக்கோபு என்னும் நீதிமாவனையும், யோசேப் பென்னும் அதிபதியையும், தாவீத இராசவனயும், தானியேல் தீர்க்கதரிசியையும்நாம்கவனித்தப் பா ர்த்தோமேயானுல் அவர்களுக்கு நேரிட்ட உபத்தி ரவங்களிலும் தன்பட்களிலும் அவர்கள் கர்த்தரி டத்தில் வைத்திருந்த உறுதியான நம்பிக்கையைவி ட்டு எவ்வளவும் பிசகாமல் தங்கு, டைய ஆபத் திலும் தான்பத்திலும் இருந்து, கர்த்தர் தங்கவள மீ ண்டிரட்சிப்பார் என்பதை அவர்கள் உறதியாய்வி சுவாசிச்சுபடியினுலே அவருடைய வல்லமையா ன காத்திலிருந்து எவ்வளவு ஏராளமான நன்மை களைப் பெற்று அனுபவித்தார்கள் என்பது ஈம்மு டைய மனதில் மீதந்த ஆறதவையும், உறதியான நம்பிக்கையையும், பதியச்செய்யாமற் போகவே

" கொஞ்சப்போதான கோபத்தியிலே ஈம்முடை ய முகத்தை ஒரு கிமிஷம் உனக்கு மறைத்தோம். ஆஞல் ரித்திய சிருபையாய் உனக்கு இரங்குவோமே ன்று கர்த்தராசிய உண்மீட்பர் சொல்லுசிரர் " த ன்பங்களின்பேரில் துன்பங்கள் உண்டாகும்போ து கிகுபையுள்ள பரப்பான் தம்முடைய முகத்தை மறைத்துச் சகலவிதஇடுக்கண்களுக்கும்கம்மை ஒ ப்புலிக்கும்போது கர்த்தர் தங்கவைக் கைலிட்டதா க ரிணமாமல் நமக்குத் தன்பங்களும் வருத்தங்க ளும் எவ்வளவு அதிகரிக்குதோ அவ்வளவாகக் கர் த்தர் தமது திருமுகத்தைத் தங்கள்பேரில் போகாசி க்கப்பண்ணுவாரென்பதை அவரிடத்தில் வைத்தி ருக்கும் உறுதியான நம்பிக்கையுடன் போறுதியா யக் காத்திருக்கவேணும். அப்போஸ்தலகுகிய யா க்கோபு சொல்லுகிறதாவது, "இப்போதுஞ் சகோ தாரே, கர்த்தரின் வருகைமட்டும் கீண்ட பொறு கையாய் இதங்கள். இதோ பயிர்க்குடி பூமியின் விவையேறைப்பேற்ற முன்மாரியையும் பின்மாரியை யூம், அடையுமட்டும் அதுக்காக நீண்ட இபாறுமை

தன்பங்களும், வருத்தங்களும், உபத்திரவங்களும் யாய் இருக்கிறுன். கீங்களும் கீண்டபொறுமையா நேரிட்டாலும் அவைகளேல்லாவற்றையும் தங்க ய இருக்கு உங்கள் இருதயங்களைத் திடப்படுத்தங்க ள். ஏனென்றுல் காத்தரின் வருகை சமீபித்திருக் தது.'' யாக்கோபு, ரு. அதி. –அை. வசனம்.

அரபிபாண்ஷ்யில், ஒரு சுலோபமுண்டு, (அதாவ தை) லா, இலா, தாதுணும், அதலபலியா, வலிரா, றமானாம். அலதாவுண், தவியா, அதாவத, ஹாயி உபத்திரப்படுகிற சகோதரனே, எச்சரிக்கையாயிரு. அஞ்சாதே, ஏனெனில் இரக்கத்தையுடைய கர்த் தாவின் இழக்கங்கள் உனக்கு மறைவுள்ளதாகிரு க்குதேன்பதுதானே. ஆகையால் கர்த்தர் ஈமது நி ந்பந்தங்களையும் இக்கட்டுக்களையும் ஈமக்குச் சா பமாய் வரவிடாமல், நமது பாவத்தைவிட்டு நம் மைக் குணப்படுத்தும்படிக்கே வரவிட்டிருக்கிற நி த்திய தேவ ஆசீர்வாதமேன்பதைக் கீழ்ப்படி**ந்**த இ ருதயத்தோடே நாம் அவைகவள அங்கீகரித்துக்கோ ள்ளுகிறதுமாத்திரமல்ல, கர்த்தர் நம்முடைய காரி யங்களச் சாட்டிவிடும்போது, அவர் லீம்முடைய வேண்டுதல்களா ஈமது இரட்சகரடைய புண்ணி ய பலன்களின் கீமித்தங் கேட்டுக் சொடுப்பா சென் குற முழு நம்பிக்கையும் வாக்குத்தத்தத்தந்தறும் கம் க்தும் பராபானுடைய வசனத்திலிருக்குதானையிர ல், மோபு என்னும் நீதிமாலனப்போலக் கர்த் தர்போரில் வைக்கும் உறுதியான விசுவாசத்துட ன் அவருடைய வல்லமையான காத்திலிகுந்து உண் டாதம் இரக்கங்களுக்கு காம் எதிர்பார்த்து இருக்க ஆமன். வீ. எஸ். எஸ். கோவிற்பிள்ளை. க்கடவோம்,

தம்பகோணம், தஅாருகம் இரை வைகாசி மூ.

ஒர்திருட்டாந்தம். ஒரு சிறுபொடியன் மனக்கிளர்ச்சியுடனே வீட்டு க்குள்ளே ஒடிவந்த தன் சகோதரியிடத்தில் இங் கேபார், நான்வைத்திருக்கிற சிறப்பானபோருவன. அதொரு கண்ணுடித்துண்டு, அது முற்றுஞ் சிவப்பு. அதற்குள்ளாலே பார்க்கும்பொழுது, ஒவ்வொன்று த் சிவப்பாகத் தோற்றுக்கு. மாங்களும், வீக்குற ம், பச்செனவான புற்களும், உன்னுடைய முக்மு ம், உன்னுடைய நீலமானகண்களும் சிவப்பாய் இ

ருக்கின்றன என்றுன்.

ஆம் தம்பி, அது மேத்தச் சிறப்பாய் இருக்கின்ற . இதைக்கோண்டு நீ ஒரு நல்லபடிப்பணையை க் கற்றுக்கொள்ளக் கூடுமென்று உனக்கு ான் கா ட்டக்காடும். ஆரைப்பார்த்தாலும் எல்லாரும் உ டைக்கும். இல்லப்பாய் இருக்கிரர்களேன்ற நீதின் ஸைத்த எனக்குச்சொன்னது நீணப்பாய் வருதது. மேலும். அப்புவும் ஆச்சியும் நானும் எப்போ பார் த்தாலும் உன்னிற் துற்றம்பிடிக்கப் பார்க்கிரும் என்று நீ சொன்னுய். ஒவ்வொரு போருவாயுத் சி வப்பாகக் காட்டுசிற இந்தக் கண்ணுடிக்குச் சமா னமாய் நீ இருக்கிறுய். நீதான் வெடுவெடுப்புள்ள வனும் இருக்கிறதினுலே உன்வனச் சுற்றியிருக்கிற சகலரும் வேடுவெடுப்பாய் இருக்கிறதுபோல் உண் க்குத் தோற்றதது. அறையும், நீ நற்துணத்தோடும் சகல்லைநாயும் ரோசித்த உதவிசெய்கிற எண்ணத் தோடும் காலமே எழும்பினுயேயானுல், எல்லாரும் உன்னில் தயவுகொண்டு உன்வன நேசிக்கிறதாக. உளக்குத் தோற்றும். தம்பி, ான்றுய் ரிவானத்தாக் கொள். மறுபேர் தயவாகவும், சாந்தமாகவும், அ ன்பாகவும் இருக்க வேண்டுமேன்று நீ விரும்பினுல் நீயும் அப்படியே எப்போதும் இருக்கப்பார். உன் னுடைய குணத்தின் சிறப்பான ரிறத்துக்கூடாகப் பார்த்த அவர்கள் எப்போதையிலும் அதிகத் சிறப் பாகக் காணப்படுவார்கள்.

உவாக்திபேதியையும் மற்றுக் தோத்துவியாதியை யும்பற்றிய ஒர் கட்டுக்கதை — சிமேனுதேசம்போ கவருகிற பேதிவியாதினைய ஓர் தேசோர்திரி சந்தித் த ரீ ஏன்போகிமுய் என்றுன். அதற்குப் பேதிவியா தி மறுமொழியாக, மூவாயிரம்பேரைக் கொல்லப் போகீறேன் என்று சொல்லிக்கோண்டு போய்விட் டது. கொஞ்சுநானையிற் பிற்பாடு இருவருஞ் சர்தி த்த வேவையில் தேசார்திரிசொன்னது, நீ மூவாயி ரம்பேரையென்றது போய். முப்பதினுயிரம்பேரை க்கொன்றுபோட்டாயென்றன். அதற்குப் பேதி வி யாதிமறுமோழியாக, மூவாயிரம்பேசைமாத்சிரம் நா JILLE ன் கொன்றேன் மற்றவர்களைக் கொன்றதி

இதன்கீழ் நான் எடிதிஅனுப்பும் உத்தம சமாசார த்தை, நீ இம்முறை உலாவும்பொழுது கொண்டுவ ரும்படி மிகவுர் தாழ்மையுடனே கேட்சிறேன். அ வை எவையெனில், யாழ்ப்பாணத்திலிருக்குங் கத் தோலிக்க விஸ்புவின் சென்மதிருவிழாவின் செய் திதான். தாரகையே, அப்புதினம் யாதெனக் கே ள். இந்தமாதம், மடு ந். தேதி மேற்குறித்த விஸ்பு வின் சென்ம உற்சவமென்றதைத் தமது கல்லூரி யின் மாணக்கருச்கும் பெரியமாதாவின் கோவிலை ச் சோர்த் சமஸ்தருக்கும் அறவித்தி அவர்கள் யா வருக்கும் துறித்த தினத்தில் தப்பாக்கி, மத்தாப்பு முதலிய சகலவித வாணவிவாயாட்டுடெணும் அறுசு வை பதார்த்தம்போன்ற அப்பவர்க்கத்துடனுக் தம து இல்லுக்குட் புகவேண்டுமென்று ஒர்விதி கூறுவி த்தார். தறித்த விதிப்படி சமஸ்தரும் இவர் வாச விற்சென்று அனேகவித உபசரவண செலுத்தியபி ன்ப இடியேற்றம்போன்ற பலவித கீதவாத்தியங்க வளை முழக்கிஞர்கள். லிஸ்புவம் மன்ரகிழ்ச்சிகள க்கைடு மட்டில்லாச் சிற்றின்பத்தில் மாட்டப்பட் டோமாய் மறைவில் இருந்த மதபானப் பாண்டத் தைக் காவின்றித் திறந்தனர் காணவந்தோர் யா வர்க்குங் கண்டமட்டுங் கொடுத்தனர். கட்டவள யார் துநக்கட்குக் கரையின்றி விடுத்தனர். காவல் ுக்கு வேதாராயன் காச்சலாயும் விழுந்தனன். இத் காவவறையில் இல்லாத காட்சியைக்கண்ட டிர நாக் காலின்றி உள்தைத் காட்டலாமனத்திரும்பி அந்த பயல்வும் உது பினன். தாரகையே, இக்செய்கை இவர்போன்ற வா நடைச்த வணங்குமா? அப்போஸ்தலகுகியப நில் கேட்பதைப்போலக் குடிக்கவேண்டாமேன் த போதிக்கும் கீ குடிக்கலாமாவேன்ற இவரிடங் கேட்டலாகாதா ? இவருக்குழுன்னிருந்தகுடிக்கள்இ நந்ததினமன்றிப் பிறந்ததினம் எப்போவென்ற அறி போமே. இதஅன்றி எம்முரிலள்ள மிசியோஞரி மாராவது மற்றெந்தப் பிரபுக்களாவது சென்ம சவம் இதுபோற் கொண்டாடின்னத் கிணிவில் வை ஒருவர்சேறன்னதைக் கேட்கவில்வை. குறித்த வீஸ்பு வந்தபின்பு யாழ்ப்பாணத்தில் பொலீஸ் கீத ஹீனுக்குத் தோந்தரை கொஞ்சமா ? இவர் சபை யாருக்கு கிந்தணை அற்பமா ? இம்முறையின் பாஸ் தத்திருநாளில் நடந்தபகிடி கொஞ்சமா! அத்திர விழாவில் நடந்த பகிடிகையப் பகுதிபகுதியாய் அனு ப்புவேன் பகிரங்கம்பண்ணவும் உன்வன பலாம ஸ்காரத்தடன் கேட்சிரேன். தாரகையே,இவர்போ ன்ற வீஸ்பு இன்னும் கொஞ்சக்காலம் இவ்வியா ழ்ப்பாணத்தில் இநந்தால் எல்லாப் போட்டுக்கேடு ம் பூறணமாய் விளங்குமென்று ஈம்பு. தலைப்பா பூண்டோர் அசுத்தியஞ் சத்தியமென்கிறுர். தார கையே, என்னசொல்வேன் குடியின் விலையைக் கூறலாமா! அறிந்தமட்டும் அன்படன் கூறினேன். அறியத்தருவது அனேகமுண்டு.

உதயதாரகை.

துசாநிலக இரை வைகாசி மு. உடங், வ.

சுபசோபனம்

மிதர்த கணம்போருர்திய தானியேற் பூரையரும் அவர்கள் சுழசாரமும் அமேரிக்காவிலிகர்கு இந்க மாகம், வனர். சேதி தேகேசவுக்கியத்துடகேனயாழ்ப் பாணம் வந்து சேர்ந்தார்களேன்று கேள்லிப்பட்டதி இல் ஈம்மெல்லாருக்கும் அளவிறந்த சந்தோஷம். அவர் அமேரிக்காவுத்தப் போக முன்னிதாக மாழ்ப் பாணத்திலிருந்து லவுக்க வைதீக்காரியங்களில் அ னேக நன்மைகளை இவ்வூரவர்களுக்குச் செய்துவ நநார். இப்பொழுது அரசாட்சியாரிடம் உத்தியோ கமாயிருப்பவர்களில் அனேகரும் மற்றவர்களும் அ வசாலே படிப்பிக்கப்பட்டு நென்மை அடைந்திருக்கி மூர்கள். கிறிஸ்தமார்க்க பிரபூலியத்துக்காக இத் தேயத்திலே அவர் பட்ட பிரயாசமும் செய்த முய ற்சிகளும், தேவோலயங்களிலும், வங்களாக்களிலு ம். விடுகள்தோறும் அவர் பண்ணின பிரசங்கங்க ளம், அவரைச் சந்திக்க வரும் தனித்தனி ஆட்களு சத அவர் சொன்ன புத்திமதிகளும், தரித்திரர், தி க்கற்றவர்கள் முதலிய அனேகருக்குச் செய்த தரும சகாயங்களும், மற்றுக் தேவபத்திக்குரிய தயவுபோ றமை முதலிய சற்குணங்களும் மாம் அவரை அதி கமாய்க் கனம்பண்ணத்தக்க சிரேஷடகுருவாக்கு சின்றன. அப்படியே இனிமேலும் அவர் விருத்தா ப்பியராயிருந்தும் தேவகிருபையினுல் புதுப்பெலன ழைக்கு முன்வனயிலுமதிகமான கன்மைகளைச் ூக்யது முயற்சிப்பட்டு வருவாரென்று காத்திருக்கி

இந்தமாதம், அந். தேதி காலமே துன்னுவையிலி ருக்கும் சிதம்பராநார் ஆம்பலம் என்பவனுக்குப் பேதிலியாதி உண்டுபட்டு அன்று சாயுங்காலம் மர ணத்தைச் செயங்கொண்ட யேகுஇரட்சகர் பதவி சேர்ந்தான். இவன்ஏழவயதிற் கட்டைவேலியிலிரு க்கும் இங்கிலீசுப்பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்கச்சேர்ந் த பிறகிட்ட சிலவருஷங்களாகத் தன் ஆற்றுமகா ரியங்களைக் குறித்து மிகவும் அத்க கவலையுள்ள வையை சற்தரபாதம் தரிசிக்க அபேட்சை யுள்ளவ கைக் கீன்ஷனக் கிறிஸ்தவின் சபையிற் சேர்க்க வேணுமென்று பலமுறையிலும் வேண்டிக்கொண் டான். இவன் படிப்பிலும் கன்னடையிலும் கிறி ஸ்தவர்கள் மாத்தியமல்ல விக்கிரகபத்திக்காரரும் விரும்பத்தக்கவணும் இருந்தான். பிறகிட்ட சித்தி ரைமாதம் சபையிற் சேர்க்கும்படி சிலவாலிபரை த் தொரிந்தெடுத்தவேவாயில் என்வனச் சேர்க்கிற தற்துத் தடையென்னா என்று விஞாவிஞன். தம்பி நீர் சிறுவஞுமிருக்கிறீர், இன்னுஞ் சிலமாதம் வேத காரியங்களைத் திறமாயும் அதிச கவலையுடனும்ஆ ராய்ந்தபாரும் அப்போ உம்மையுஞ் சேர்த்தக்கொ ள்வார்களேன்று சொல்லப் பொறுமையுடன் அப் படிச்செய்கிறதும் நல்லதுதானென்று சப்பதீத்து க்கொண்டான். இவன் அஞ்ஞானிகளுக்குட் பிற ந்து வளர்ந்தாலும் இவனது நடை உள்ளும் பிறம்பு ங் கிறிஸ்களவு மகிமைப்படுத்துகிறதாக இருந்தது. இவனுடன் ஓர் கிறிஸ்தவன் இவன்மரிக்கச் சிலும ளுக்குமுன் கற்ஸதுவிற்பற்றிய விசுவாசத்தையும், மாணத்தையம் பற்றிப் பேசினஇடத்தில் இவன் அ தி தையிரியமாக இப்போ நால் என் யேசு இரட்சக <u>ரைக் கண்ணுடியிற் காண்கிறதுபோல இருந்தாலும்</u> எனதை மண்ணுலாய வாசஸ்தலம் விழந்து போகு ம் போதை முகாமுகமாய்க் காண்டுபென். இந்த உல வாழ்வு பொய். எனக்கு மாண ம்வரும் போதுவி சுவா சமென்கிறசிறதுகோண்டுவன் இரட்சகான் ஸ்தலத் திற் சேருவேனென்ற திடாரிக்கமும் மனச்சமாதா னமும் தன்பாவர் தேனக்கு மன்னிக்கப்பட்டு இதன் ற மனச்சாட்சியையும் உடையவனுயிருந்தான்.

இவன் மார்க்கும்போதை மற்றவாக்காபைப்போலை, பி ள்வாபாரே அம்மாளே என்று தளமுமல் என் அரு மையான போடுரட்சகரே என்றவியை எற்றுக் கொள்ளும். நீர்பட்டபாடுகள் என்வநுத்தமெல்லா ம் மாற்றும் மருந்தை இரட்சகரே இன்னுவியை ஏற் றுக்கொள்ளும் என்பதாகச் சொல்லி. மசு. வயதி ல்பாமமாச்சியத் சேர்ந்தான். காவலயில் என்றை த் தேடுகிறவர்கள் கண்டைவார்கள் என்பதாக இழ ட்சகர் சொல்லிய வாச்சியத்திற்கு இதுவும் ஒரு அ த்தாட்சி. யேசு இரட்சகரில் மாக்கிறவன் மரித்து

ம் பிழைப்பான்.

கொளும்பு.

இச்செலவு அடித்த புசலினுற் கொளும்பின் முகத் துவாரத்தில் நின்ற கப்பல்களிற் சிறிது உடைந்

ததம், உயிர்சேதமானதம்.

இள்ளட்களில் அடித்த புசலினுற் சிலபல அக்க ப்பாடுகள் கோரிடுமென்று நிவனத்தபிரகாரம் நிறை வேறிற்று. இந்தமாதம். உ. ந் தேதி வெள்ளிக்கிற மை காலமே ஒழுமணியனவில், கொளும்பென்ற கப்பல் உடைந்தபோயிற்று. அது உடையக் கொ ஞ்ச*நோத்துக்கு முன்னிதாய் அதற்கிருந்த மோசத்* தைக் கண்டு இரண்டு வள்ளங்கள் கப்பலுக்கு அ னுப்பப்பட்டன. அதிலிருந்த கற்பித்தான் கப்பலை வீட்டிறங்கும்படி தம்முடைய சிலாக்காரருக்குக் க ட்டவளபண்ணினபொழுது அவர்கள் பலபோக்கை யுத்சொல்லிக் கப்படிலவிட்டு இறங்காமல் கரை பண்ணியும் ஒன்றுவங் கூடாமையால், ஒரு பேட் டகத்தைஎடுத்து அதைக்கயிற்றிலேகட்டிக் கல க்குவிட்டார்கள். அந்கோரம் ஆறகாட்ட கேரையில் ரில்லாததினுல், அந்தப்பெட்டி கரைக்குவிட்டகார ணம் என்னவென்று கரையில் ரின்றவர்களுக்கு வினங்காமற்போயிற்று. அப்படி இருக்கையில், அ ந்தக் கப்பலுக்கு மேட்டியாயிருந்த ஒருவன் அம்மா றிலே பிடித்தக்கோண்டு சமுத்திரத்திலிறங்கி நீங் கிச் சோர்ந்து தளர்ந்துபோய்க் கரைக்குவந்து சேர் வேறுமொருவன் அவ்விதமாய்கீங்க இறங் தகையில், மாரிசாவுக்கு அன்றுண்டு அமிழ்ந்தி அ ஒனியத்தின் கீழேபோகையில் அம்மாறுகளிற் பிடி த்துங் கப்பலில் ஏறிக்கோள்ளக்கூடாத அவ்வள வு சோர்ந்து இவாத்தப்போஞன். ஆறகாட்டியிட த்திற் பெரிய அம்மாறுகள் இல்லாததி*ன*ல், கப்பலி லிருந்து வரலிட்ட கயிற்றிலே ஒரு சிறு அம்மாறைக் கடடிவிட்டார்கள். அதில் ஆறேழே சிலாசகாரர் பிடித்த வலித்த வலித்தக்கொண்டு வெருகையில், கயிற்றுந்தைபோயிற்று. அப்படியிருக்கையில், இர வண அம்மாறுக்தொடுத்து காஜுபோர் கட்டுமரத்தில் ஒறிக்கொண்டு கப்பலுக்குக் கிட்டப்போணபோத கட்டுமாம் புரண்டுபோயிற்று. காஜபேரும் மாரிகா வுக்கு அள்ளுண்டு கீழேபோயும், கட்டுமாத்தைப் ரட்டி ஏறிக்கொண்டு கப்பலுக்குக் கிட்டப்போர் திலே இருந்தவர்கள் இறங்கும்படி கைகாட்டிறை ள். அந்நேமம் இமண்டு கிலாசுகாமர் வெளியே வு த ஒருவீன் கட்டுமரத்திலேற மற்றவுன் கடலிவ விழந்தான். கட்டுமரக்காரர் அவவனத் தாவிப்பு வுடுகளின். க்கையில், மறுபடியும் கட்டும்மப்பூரள எல்லாநும்; மாரிசாவுக்கு அள்ளுண்டார்கள். வெள்வைக்கா மார்சாவுக்கு அன்று பொண்டுபோஞர்கள், கட்டியத் காரருமோ மேத்த அக்கடிப்பட்டுச் சோர்த்த சத் தவர்களாப்போலக் சரைக்குவந்த செர்ந்தார்கள்,

பிற்பாடு, கயிறுகொண்டு கீக்திக் கப்பலுக்குப்போ கும்படி ஒருவனுக்கு ஐந்துபவுன்பேசினுர்கள். 🛔 வன் கொண்டுபோன கீயிறுவழியாக அந்தக் கப் லிற் கற்பித்தான் இறங்கிக் கரைக்குவந்த சேர்ந்து ன். திரும்பவுங் கயிறு வந்தபோழது, கப்பற்காறி ல் நாலுபேர் அந்தக் கயிற்றேடே தங்களைக்கட்டி க் கடலுக்குட்குதித்துக் கொஞ்சத்தாரத்தக்குக் கப ேருடே இழபட்டுவருகையிற் கயிறு அறுந்தபோறி ற்று. அவர்களில் ஒருவன் தப்பிக்கொள்ள ஏத வாயிருந்தும், மற்றமூன்றுபேருக்கும் நீங்கத் தேரிய ததிஞல், அவர்கள் இவலணை வறுகிப்பிடித்த இழு க இவ்விதமாய் நாஜுபேரும் மாண்டுபோஞர்கள் ஆகையால் சேதேம்போனேவர்கள் ஆறுபோர். Gan ஞ்சசேரத்தத்தள்ளே கப்பலுக் தண்டுதண்டாப் உ டைந்தபோயிற்று. அதிலிருந்த ஒருமான்தட்டி த ள்ளிப்பாய்ந்து சமுத்திரத்துக்குள்ளே விழந்த நீங்க் வருகையில் இரண்டொரு முறையில் அமிழ்ந்திப் போக ஏதுவாயிருந்துங் கடைசியாய்க் கரைக்குஉடி கோடுடே வர்து சேர்ந்தது.

மேலும் இக்கப்புசலில் நங்கூரர்தேறித்த கப்பல் கள் ஐந்து. சிந்தாத்திரை காறலயினு என்னும் உ ருவும் வேறுமொரு உருவும் முகத்தவாரத்தக்குக்க ட்ட உடைந்த தகர்ந்தபோயிற்ற. உடனே காற் நூத்தணியாதிருந்தால், வேறைமொரு உருவுத் சேத மாய்ப் போமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இவ்வ தமாய் நந்குமந்தெறியாத உருக்கள் ஒன்றும் பிரி ங்கலாயிராது காலியில் யாதாமோரு கப்பற்சேத மும் உண்டாகவில்லை, ஆனுலும் அவ்விடத்தி ரின்ற ஒருதோணி சிலாவுண்டு சிலாபத்தக்குக்

ட்டப்போய்க் கிடந்தது.

உடைர்து மிச்சமான கப்படலையுள் சேதம்போ காமலிருந்த சாமான்களையும் விற்று தெத்த பவுன் துருரு. சிலீங்கு, ச. பேணிஸ். கூ.

மிலிட்டேரி உத்தியோகரியமம்.—கமிசன் ஆயி லிருந்த அபுதல் காதற் சிமேதாற் இந்தமாதம், குர் தேதி இறந்தபோக, அவரடைய இடத்துக்கு மாக தேஅக்பற் என்பவர் இசமிக்கப்பட்டார். மேலோய் க்கிற மகமதுமேசற் அவல்தாராகவும், செக்உகூ ன் என்பவர் அவல்தாராகவும், வெகுநாளாய் சை வசமயத்தை அனுசரித்துவர்து இப்பொழுது கிறில் தவனை யான்சின்னய்யா என்பவர் பூராளயக்

இப்படிக்கு ஒர்போர்ச்சேவுகன். த. ச. மு.

இற்றைக்கு மூன்றுவருடத்தீற்குமுன் இவ்விடி தைவிட்டு அமேரிக்காத்தேசத்துத்துப்போயிரிச் னம்பொருந்திய பூர்ஐயரும் அம்மாவும் இந்தமாதம் பதினேழாந்தேதி சனிக்கிழமைசரிரசுகத்தடன்மி ழ்ப்பாணம்வர்து சேர்ந்தார்கள்.

பிறகிட்ட புரட்டாதிராதம் இவ்விடத்தை வீட்ட இங்கிலாந்திற்குப் பயனம்பண்ணின் மெஸ்ற்றமை யினர்ஐயரும் அவர்சமுசாரமும் பங்குனிமாகம், உச தேதிசரீர சகத்தடன் இங்கிலார்திற்போய்ச் சேர் தார்களென்கிற காகிதம்வர்து சேர்ந்தது.

ரோபானத்து இராசாவுடைய சீவணை எடுக்கும்! டி துபாலோசவா பல்லானி வாவர்கள் கல்மடுபிடிக் ப்பட்டாலும், அவர்களைக் கோவைபண்ணுமல் இ ங்கிலிககாரகுடைய கோட்டையிலே மறியற்ப05 திவைக்கும்படி தீர்மானமாயிற்று. இமாசதவத் ச் சேர்ந்த அனேசு பிரபுகள் இங்கிலீசு படித்தவ கிறுர்கள். கேபோளத்து இராசாவுடைய இரசாத் தி இங்கிலீசுகாரத் துரைச்சாணிமானாப்போலே 🦫 குக்கவும் அவர்கவாப்போலே கல்விபடிக்கவம்மீ ரியப்பட்டிருக்கிறளேன்று விளங்குகின்றத

ஆபிரிக்கா.—நன்னம்பிக்கைமுவனயில் இக்கி ககாபாருக்கும் அவ்விடத்துக் காப்பிரிகளுக்கும் ^{கி} ட்ட யுத்தத்தில், இங்கிலீசகாசார் கோப்பிரிகவள ^{வே} ன்று கோட்டைமையும் பிடித்தக்கொண்டார்க் காப்பிரிகள் பக்கத்திற் கொல்லப்பட்டவர்களுக் காயப்பட்டவர்களும் அனேகோர். இநுநாறுபோன க்கு மறியற்காரராகவும் பிடிபட்டார்கள்.

For the Morning Stur. .

MORNING STAR.

Jaffna, May 22d, 1851,

TESTIMONIAL TO THE REV. MR. PERCIVAL. - Agreebly to a notice in our last issue, the meeting for the resentation of a testimonial, was held in St. Pauls Chapel in Jaffina, on the evening of the 15th inst. The chair was taken by Parinpanayaga Mudliar, the nterpreter of the Police Court. The addresses on the occasion, some in English and some in Tamil, were almost all by young men, who have been educated at the various mission schools in this province. It was truly encouraging to behold so large an assembly of educated natives, capable of understanding and appreciating addresses not only in Tamil but in the English language. We can well remember when there were scarcely a dozen natives in the province who were able to converse intelligibly in English. How great is the change we have lived to witness

The sum presented to Mr. Percival on the occasion we believe, amounted to about £80. His labors for the good of the young men and women in Jaffna have been abundant and we rejoice to witness this expres-

Missionare - Mr. the Mrs. Post Ster an absence America, have removed by the role of a property of a province with renewed by the role of the ro people. The served in a first from Colombia in the II this method in a first from Colombia in the II this method is all our marks, for his possessing care and love as manufested towards the marketing care and love as manufested towards them. people among whom they hope to spend the same

We are happy to say that, by the late mail, news was received of the safe arrival of Mr. Minor and family in London, on the 20th of March

We learn from the Colombo papers that the Court Martial on Capt. Albert Watson of the Ceylon Rifles has closed, and that he has been honorably acquitted. It will be recollected that before the Ceylon Committee of the House of Commons, he positively denied having affixed his signature to the famous proclamations, issued in his name, during the rebellion in Kandy in 1848. The Court Martial is of opinion that those signatures are not genuine, but all forgeries.

We have received from an unknown correspondent, a long account of the quarrels among the Roman Catholics in Jaffna during the late festivals, which, if correct, shows that there is but little concord or love among them, except in name. Even if we had room for so long an article, it would be improper to publish it, unless anthenticated by the name of the writer.

of the article on the weather, it was stated that we do not recollect to have seen the Thermometer, during the past thirty five years higher than 95°. It should

THE BIBLE IN ROME, - A correspondent of the London Times thus testifies to the searcity of the Bible

in Rome: When I was in Rome in the winter of 1847, I when I was in Rome in the winter of 1847, I was very anxious, for a particular reason, to obtain a copy of the Scriptures in Italian. I sought for one at all the bookselfers in Rome, but without success, until one day, when I had acarly given up questas hopeless, I entered a shop not far from the College of the Propaganda. I made my usual inquiry for the Old and New Testament in Italian, and the shopkeeper replied that he had one copy. "Good," said I, and hegan to feel for my purse. "Stop," said the tradesman, very honestly; "yon had better see it first." Whereat he mounted some steps, and after much diving, pulled out a dusty copy of the desired work in five or six volumes quarto, and the price of which, unbound, was, I mu sure, not less, if it was not even more, plann £4. It was, of course, an "anthorized copy," with an enormous mass of notes; but, to enjoin the people, the poor, the Roman poor! to read the Bible, of which the only copy I could find in Rome, cost some twenty sould, or more, is little short of mockery.

A distinguished merchant, a great judge of character, once said, "When I see one of my apprentices or clerks riding out on the Sabbath, on Monday I diemiss him. Such an one cannot be trusted."

DEAR STAR :- On my arrival in the province, after a three years' absence, I find that many and grievous

breaches have been made upon the circle of my numerous acquaintances. Some, who were beloved and esteemed associates in the mission field, have unexpectedly and prematurely finished their earthly course. Some, from among the native population, whom I had welcomed to the fellowship of the Christian Church, are not. Some, who were once my pupils—whose minds I had labored to enlighten and to form to habits of virtue and piety-are gone beyond the reach of earthly instructors. And not a few of the mass of idolators in our mission field, to whom I had many times delivered the gospel message, have been called to their final account. The all-engrossing inquiry that arises in my mind in regard to the departed, is, as to the probability, on scriptural grounds, of renewing our acquaintance and fellowship with each other in the realms of light and love-or otherwise. But, however numerous the breaches, to which I

have above referred, great indeed is the number who yet remain, and with whom I am daily to delightfully: engaged in kindly greetings and mutual congratulations. And finding, dear Star, that thou art among the survivors, I have called this morning to greet thre also; and to give expression, at least in part, to the satisfaction it affords me to know, that, notwithstandthe mighty changes that are witnessed on every in the derived space assigned thee. I mostly am a common two the rays fell of mentighten and to cheer many portion of the intentions of the core bounds. reminded, the farther he wanders west, that his ha is in the cust; - and that all arrangements are to

But I may, with good reason, deepen my tone of congratulation on meeting thee thus in the ascendent. For whereas, many of thy predecessors, in this part of heathendom, have prematurely, if not disastrously, set in the east, thou hast already entered upon a second decade of annual revolutions-still urging on thy course, both westward and upward. And this gives me occasion in connection with my congratulations, to add for thee my best wishes, that there may be just and appropriate occasion for an enlargement of thy dimensions, and that thou disappear not from our horizon, till thy rays be lost by the rising of "the bright and the Morning Star," till "the Sun of righteousness arise with healing in his beams."

It was in my heart to speak of other matters, but I hastily bid thee adieu.

Oodooville, May 21, 1851.

The Bible is Education.—If my opinion will be of any use, I give it most cheerfully in favor of making the Bible a text-book in the school, the academy, the college, and the university. To say nothing of its literature, which, in my judgment, is unrivalled, it contains not only the purest system of morals, but the soundest maxims of political economy, and the most exact delineations of luman nature, to be found on earth. There is more in it to make a man great as well as good, than there is in any other volume. Men cannot be well educated without the Bible. It ought, therefore, to hold the chief place in every institution of learning throughout Christendom; and I do not know of a higher service that could be rendered to any government than the bringing about this desirable any government than the bringing about this desirable result.

THE COMPARATIVE COST OF TELEGRAPHING IN ENG-LAND AND AMERICA.—In America, the silent messen-ger is cheap—in England it is preposterously dear. Let us quote two or three examples of the data on which we speak. The distance from Philadelphia to Harrisungha 107 miles, the price of a message is 10d. From Lendou to Cheltenhum the distance is 100 miles, the batter is 75 gd. Seven miles less, and cight the churge is 7s. 6d. Seven miles less, and eight imes the rate! From New York to Boston, the distance 340 miles, the charge is 1s. 3d.; from London to Liverpool, dismace 240 miles, 8s. 5d. From Washington to New Orleans, 1,716 miles, the price is 8s.; from London to New Castle, 300 miles, it is 10s.

the least solfish tree;

A TRUE LAWYER.—Alexander Hamilton was once applied to as counsel by a man having the guardan-ship of several orphans, who would, on coming of age, succeed to a large essate, of which there was a material defect in the title deeds, known only to their guardian who wanted to get the estate vested in himself. Homilton noted down the faithless executor's statement, and then said to him, 8 Settle with these unhappy affants honorable to the last cent, or I will hant you from your skin like a hare." The advice was strictly followed, and the man who gave it was an ornament to the bar, and to the age he lived in.

Beauties or Popery.—It is said that among all her seaward-looking cliffs, Spain has not a single light-house, from the Pyrenees to Point Europa; she has no railreads, no canals, no telegraphs; till recently there has been no safety for travelers on her highways. We suppose that the Pope thinks that the people doct need light-houses. But comparing Spain with mo-Protestant countries, what a comment upon the interest of the property does her condition present.

THE TREE THAT NEVER FADES

"Mary," said George, "next summer I will not have a garden. Our pretty tree is dying, and I wont love another tree as long as I live. I will have abird next summer, and that will stay all-winter."
"George, dont you remember my beautiful canary bird? It died in the middle of the summer, and we planted bright flowers in the ground where we buried it."

planted oright nowers in the ground where we determined that the work of the bird, and I loved him better than any bird, or tree, or flower. Oh! I wish we could have something to love that wouldn't die." The day passed. During the school hours, George and Mary had almost forgotten that their tree was dying; but at evening as they drew their chairs to the table where their mother was sitting, and began to arrange the seeds they had been gathering, the remembrance of the tree came upon them."

"Mother," said Mary, "you may give these seeds to cousin John; I never want another garden."

"Yes," added George, pushing the papers in which he had carefully them towards his mother, would be a supplied that them towards his mother, when it is not them all \$1 never fade, I should like seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would onder the country of the seeds of a tree that would only the seeds of a tree that woul

to the tree of life, and you will have something to which your young hearts can cling without fear, and without deappointnent. Love the Savior here, and he will prepare you to dwell in those green pastures, and beside those still waters."

MEDICAL USE OF SALT.—In many cases of a disordered stomach, a tea-spoonful of salt is a certain cure. In the violent internal aching, termed colic, add a tea-spoonful of salt to a pint of water, drink it, and go to bed, it is one of the speediest remedies known. The same will revive a person who seems almost dead from a heavy fall.

The speedie fit, no time should be lost in pouring down as all water, if sufficient sensibility remains to the same with the same return, when a to the same all water until the sense return, when a to the same all yeatore the patient from the letinal columns of the same settlers, when

ded, and the head briskly rubbed; all the place of the drom the neck, and at cold apartment with the state of the bright of the

ed the blood.

In tooth-ache, warm salt and water held to the part, and renewed two of three times will relieve in most cases. If the plans be affected, wash the most with the brine, if the teeth be covered with tartar, wash them twice a day with salt water.

In swelled neck, wash the part with brine, and drink it twice a day until cured.

Salt will expel worms, if used in food to a moderate degree, and ands digestion, but salt meat is injurious if much used.

SELF-ERCCATION.—Mr. Gifford was apprenticed to the shoemaking business. He had no inextinguishable thirst for knowledge. Meeting accidentally with a treatise on Algebra, and having some knowledge of Arithmetic, he commenced the study of the work. He had not a farthing to purchase either state or pencil, pen or ink or paper. Laughing stall difficulties, however, and knowing no such word as fail, he beat out precess of old leather pretty smooth, and performed his algebraic operations upon them with an awl. He went on trhumphant in his career, and ultimately became the editor of the Edinburgh Quarterly Review, one of the first publications of the age. one of the first publications of the age

NEWSPAPERS IN THE UNITED STATES AND GREAT BRITAIN.—It is estimated that in the United States there are about 250 daily papers published, and about 2500 tri-weeklies and weeklies, and that the aggregate number of copies of newspapers annually distributed throughout the United States is the enormous figure of 412,880,000.

In Great Britain, there are about 600 papers published. In London 160, in the provincial towns of England 232; in Scotland and Ireland 211.

Comparative cost of Swords and Ploudishares. It is estimated that all the agricultural labor done in England in 1848, cost 18,200,000 L, and official returns show that the cost of their navy and military establishments for the same year was 18,500,000L; that is 500,000L more than for all their golden harvests and to a 700,000 laborers who produce them. Grave constraints must arise from such a state of things.

OVERLAND INTELLIGENCE.

We have received the Home News of April 7th. It contains but few items of special interest.

The second reading of the Ecclesiastical Titles Bill had passel the House of Commons by a very large majority, 4:83 voting in favor of the Bill and only 95 against it. The Bill will probably be greatly ahered in Committee before it finally passes the House.

Lord Torrington on the 1st altimo, brought forward his proposed motion in the House of Lords, calling for the evidence taken before the Ceylon. Committee of the House of Commons. He preficed his motion with a speech in justification of his coorse during the Rebellion of 1248. The Duke of Wellington was highly indignant because Earl Grey compared his manner of administering martial law with that of Lord Torrington's.

Notice lass been taken in Parliament of the conduct of for-Notice has been taken in Parliament of the conduct of for-

whose has been taken in Farlament of the connect of in-olgin residents in England, who are endeavoring to promote revolutions in the several countries from which they came. Their conduct is watched by the government and they are now put upon their guard.

"My Spirit shall not always Strive." A few years since, a pastor in one of the quietvillages of Massachusetts was called to visit a sick man, who was supposed to be dying. The disease was violent but reason was unimpaired, and his afrighted soul was trembling with a conciousness that he was not prepar-ed to meet the Scarcher of hearts. Eternity was open-

ing before him: neglected warnings, missient Sabbaths, 2 Sighted Brote, admonitions scoffed at—in short a life spent in sin, shut out the light of hope from his heart, and his agony of spirit was almost past endur-

ance.

The physician pronounced his case alarming; but still it was not impossible his life might yet be spared. When the pastor came into the room, the sufferer mised his eyes, fixed them upon him with eager earnnestness, and then said, "Mr. P.—, before you pray for me, I wish you to put your hand on my heart, and make a colemn covenant with me, that if God spares fite, and I return to my sinful labits, you will come to me, and tell me just how I look this morning, tell me what I said, and how I felt, when I thought myself so near the bar of God." A group of weeping friend, the stillness of the room, and the groans of the sufferer, seemed to forebode that death was already present to raify the covenant-made at that solenm hour.

sufferer, seemed to forehode that death was already present to ratify the coverent made at that solemn hour.

Mr. S— slewly recovered—and in the course of a few worths was again scated in the bar-room with scoffers, taking "the name of God in vain;" and with more than his wonted hardness of heart before his late warning, he defied the truth of God.

True to his promise, the pastor called on him, met him alone at the house, and selemnly told him as he had requested, how he looked and what he said when he therefor termity was to reveal the secret motives.

had requested, how he looked and what he said which he thought eternity was to reveal the secret motives of the heart. The scene was vividly placed before his mind, but his heart was like the iceberg of the northern seas. God permitted him to live many years: and when the fatal summons came, he entered on eternity, to all appearance, without a Sayior, without hope. "Quench not the Spirit."

"Quench not the Spirit."

Green to Used to re-"Somewhere about here," writes a southern correspondent, "lives a small farmer of such social habits that his coming home intoxicated was once no unusual thing. His wife arged him in vain to sign the pledge. "Why you see," he would say, 'I'll sign it after a while, but I don't like to break right off at once; it aint wholesome. The best way always is to git used to a thing by degrees you know.' 'Very well, 'old man, his helpmate would rejoin, 'see now if you don't fall into a hole one of these days, while you can't take care of yourself, and nabody near to take you out.' Sure enough, as if to verify the prophecy, a couple of days after, our hero fell into the well and after a deal of useless scrambling, shouted for the 'light of his eyes' to come and help him out. 'Didn't I tell you so,' said the good soul, showing her cap-frill over the edge of the parapet; 'you've got into a hole at last, and its quite lucky I'm in hearing, or you might have drowned, you old dog you.'

her especial over the edge of the paripet; 'you've got into a hole at last, and its quite lucky I'm in hearing, or you might have drowned, you old dog you! 'Well,' she continued after a pause, letting down the bucket, 'take hold.' And up he came, higher at each turn of the windlass, until the old lady's grasp slipping from the handle, down he went to the bottom again. This occurring more than once, made the temporary occupant of the well suspicious. 'Look here,' he screamed in a fury at the last splash, 'you're doing that on purpose—I know you are!' 'Well now, I am,' responded his 'old 'onman' tranquilly, while winding him up once more. 'Don't you remember telling me it's best to get used to a thing by degrees. I'm 'fraid if I was to bring you right up on a sudden you wouldn't find it wholesome!' The old fellow could not help chuckling at the application of his principle, and protested he would sign the pledge on the instant if she would lifth him fairly out. This she did and packed 'him off to 'swear in,' wet as he was. 'For you see,' she added, very emphatically 'if you ever fall into a well again, I'll leave you, that I will!' "

New York Knickerbecker.

New York Knickerbocker.

Though we may have a hard pillow, yet it is only sin can plant a thorn in it—and even though it may be hard and lonely, yet we may have sweet sleep and glorious visions upon it. It was when Jacob was ly-ing on a stone for a pillow, that he had glorious visions of the ladder reaching to heaven.

LARGE SALES OF A LARGE WORK.—Dr. Websters Unabridged Dictionary of the English language, published by Messrs. Meriam of Springfield, is selling at a rate unprecedented, we believe, for so large a work. Almost 3,000 copies have been distributed among the school districts in Massachusetts, during the past year, in conformity with an act of the Legislature of the state. The demand from other sources has also increased to the amount of several thousand copies he youd that of the preceding year. Many copies are now sent to distant parts of the world, where the people's speak or are learning the English language, for missionary, commercial, and other purposes. The Dictionary would be an inestimable treasure, not only in every school district, but in the family. Young children may be taught to resort to Webster, as the arbitrer of disputes, as a safe and satisfactory guide, and as a storehouse of invuluable information. In this respect, as well as others, Dr. Webster and his Editor, Professor Goodrich are benefactors to the country.

Bibliaheaa Sacro, Jan. 1851.

A ring Asswer from a Rabbi.—" You teach,

A FINE ANSWER FROM A RABEL—"You teach, said the Emperor Trajan to a famous Rabbi, "that your God is everywhere, and boast that he reside, among your nation. I should like to see him." "God's prasance is indeed everywhere," the Rabbi replied; "but he cannot be seen, for no mortal eye can look upon his splendor." The Emperor had the obstince of power, and persisted in his demand. "Well," answered the Rabbi, "suppose that we begin by endeavoring to goze at one of his ambassadors." Trajan assented; and the Rabbi, leading him into the open ar, (for it was the noon of the day,) hade him raise his eyes to the sun, then shining down upon the world in its meridian glory. The emperor made the attempt, but relinquished it. "I cannot," he said; "the light dazzles me." "If then," rejoined the triumphant Rabbi, 'thou art unable to endure the light of one of his creatures, how canst thou expect to behold the unhis creatures, how canst thou expect to behold the un clouded glory of the Creator.

SHIPPING INTELLIGENCE.

SHIPPING INTELLIGENCE.

POINT PEDRO.—ARRIVALS AND DEPARTORES.—
May 8.— 4 criced and sailed the next day, for Teophotogra,
Schooner M. Molkeydin Cader Box, Vastiampillay, cargbundles of rice.

May 14.—Arrived Schooner Elizabeth, Yanamuty from
Batticeloe and Trincomalic April 30 and May 12, cargsundries, passengers 20 natives.

KAITES.—May 8.—Saided Brig Pattagil Sopathoo, Sinnatamby, for Topontonoray in ballast.

May 9.—Saided Schooner Arthivesayaletchimy. Teroanny for Colombo, cargo solt.

May 10.—Saided Brig Arthiveraletchimy, Fernando, for
Colombo, cargo sounders.

May 14.—Arrived Schooner Aly Cader Box, Anthonipilly
from Colombo and Pambian, May 7 and 10. bound for Neglpottam, cargo sundries, passengers 8 natives.

Saided Bog Arthisooperaminaponaryy, Lopoo, for Topootocray, cargo gumy bags, passengers 4 natives.

May 14.—Arrived Schooner Colambietchimy, Ramupillay
from Colombo, May 10, bound for Jolina, cargo sundries,
May 14.—Saided Brig Valvettitooray, Valoopillay for May
firas in ballost.

May 17.—Arrived Brig Paroopathy Pressad, Vastiun free
Colombo, May 13, bound for Trincomalie, cargo sundries,
passengers for Jahia, Rev. D. Poor and Mrs. Poor, for Tracomable 1 Sergent, 1 Private C. R.

Seided Brig Ruby, Innasimona for Negopatian in ballast
passenger Rev. 1. Purceaella.

WEBSTER'S ENGLISH DICTIONARY RECEIVED and for sale at the Maner Depository. Price, common binding, 2 10; extra Russia £1, 16, 6. Orders may be at dressed—accompanied with the accompanied with the arrangements satisfactory as to pay—to T. S. BURNELL. tf 7 dressed-accompanied with the money or will

Manepy, April 10, 1851.

NOTICE

S hereby given that the Government Agent gardeners have his permission to give away or to sell for their own benefit, plants of all de scriptions that there may be in the garden, es cept grafted mango plants.

அறிவித்தல். இத்தால் அறிவிக்கிறது கோவுரணமேந்தில் எசன்றத் துரையவர்களின் தோட்டக்க ர் தோட்டங்களிலிருக்கும் ஒட்டுமாங்கண்றுக் பிறநீங்கலாக மற்றுஞ் சகலவிதமான பதியங் ளிலேதையுக் தங்கள் கயத்துக்காகக் கொடுக் அல்லது விற்க அவர்களுக்கவரால் உத்தரவுக P. A. DYKE. டாயிருக்குது. துஅளடுகம் இ சித்திரை மீ உடு. வ. 20

Printed and Published at the American Mission Pres-Manepy, Jaffina, by Thomas S. Burnell.